

احسان دیبوزیری: این که یک نفر

فرزند فرد یا افراد مشهور سینما است و این ارتباط خانوادگی به ورود او به عرصه سینما کمک می‌کند، لزوماً مشکل آن فرد نیست (مگر در شرایطی که آن فرد از این امکان برای پایمال کردن حق دیگران استفاده کند). اما بعضی‌ها هستند که ترجیح می‌دهند از این شرایط بهره‌چندانی نبرند و مسیر سخت‌تری را برای ورود به عرصه فعالیت‌های تصویری انتخاب می‌کنند. سینا مهرداد یکی از همین چهره‌ها است. خودش می‌گوید که به‌رنگ توفیقی (کارگردان سریال‌های «پدر» و «آقازاده») که نقش اصلی را در به شهرت رسیدن مهرداد ایفا کردند) تا دو هفته پس از آغاز پیش‌تولید «پدر» نمی‌دانست که او فرزند سعید و برادر ساعد سهیلی است. شاید انتخاب این مسیر باعث شد که رسیدن مهرداد به شهرت کمی بیش‌تر طول بکشد. اما تجربه نشان داده که حرکت پله‌به‌پله و تدریجی می‌تواند نقش مهمی در ماندگاری یک هنرمند داشته باشد. ریزه‌کاری‌هایی که هنرمندان طی این مسیر (که معمولاً به‌طور عمومی از آن با عنوان «خوردن خاک صحنه» یاد می‌شود) می‌آموزند باعث می‌شود که در انتخاب‌های خود بیشتر دقت کنند و درک بهتری از امکانات و محدودیت‌های پیشنهادهای کاری‌شان داشته باشند. مهرداد این مسیر تدریجی را طی کرده و حالا، با بازی در نقش اصلی «شادروان» (حسین نمازی) نشان داده که هم جسارت بازی در نقش‌هایی متفاوت - در مقایسه با تصویری که با سریال‌های «پدر» و «آقازاده» از او شکل گرفته - را دارد و هم می‌تواند بار یک فیلم سینمایی را به دوش بکشد.